

KRIKEC

Osnovna šola Franceta Prešerna Kranj
Časopis razredne stopnje - šolsko leto 2014/2015

Najpomembnejše učenje se dogaja v resničnem življenju ob resničnih problemih, ne v učilnicah. (*Charles Handy*)

Vsak drobec znanja, ki ga učenec pridobi sam - vsak problem, ki ga sam reši - postane mnogo bolj njegov, kot bi bil sicer. Dejavnost uma, ki je spodbudila učenčev uspeh, koncentracija misli, potrebnih zanj, in vznemirjenje, ki sledi zmagoslavju, prispevajo k temu, da se dejstva vtisnejo v spomin, kot se ne bi mogla nobena informacija, ki jo je slišal od učitelja ali prebral v učbeniku.

Herbert Spencer



Janez. 2. b

Sodelovali so učenci in učiteljice razredne stopnje.

Oblikovanje: Adrijana Peterlin, Tjaša Sajovic, Marko Zupan

Naslovnica: Manca, 5. b

Zadnja stran: Nika, 5. b

UVODNI POZDRAV

Pa imamo še en časopis. Juhuhu, naš Krikec spet je tu!

Končuje se še eno šolsko leto, za katerega upamo, da ste ga preživali kar se da uspešno, da ste se med potjo k znanju zabavali.

Počitnice so na obzoru in s tem čas za prijatelje, kakšno dobro knjigo ali dober film... Predvsem pa je čas za počitek in uživanje v stvareh, za katere med letom marsikdaj zmanjka časa.

To šolsko leto je bilo gotovo uspešno za marsikoga med nami. Kaj je pripomoglo k uspehom v tem šolskem letu? Prav gotovo so tu v prvi vrsti priznanja na tekmovanjih iz znanja, priznanja na tekmovanjih iz športa, glasbe... Še in še bi lahko naštevali. Vsak učenec je posameznik in v vsakem izmed vas se skriva delček nadarjenosti za posamezno področje. Morda se nekaterim ni izšlo vse tako, kot so si želeli. Ne obupajte. Saj poznate pregovor, ki pravi, da se v vsakem dnevu skriva sonce, le pričarati si ga moramo. Morda bo že prihodnje leto, vaše leto. Če se bo vsak izmed vas trudil po svojih najboljših močeh, bo uspeh prišel sam od sebe.

A letos je, kar pač je. Sprostite se, za trenutek pozabite na šolo. Prihaja najlepši čas leta, počitnice. Odpravite se ven na zrak in ga vdihnite s polnimi pljuči. V teh vročih dneh si privoščite kakšen sladoled ali pa skok v vodo. Še prej pa si vzemite čas in preberite Krikec. Berite ga s srcem, saj je bil tako tudi napisan. Hvala vsem učencem, učiteljem in staršem, ki ste s svojimi prispevki pomagali pri nastajanju časopisa. Super ste!

Zdaj pa le pojdite novim dogodivščinam naproti. V jeseni pa se spočiti vrnite v šolske klopi, bogatejši z novimi izkušnjami in spoznanji. Pa srečno!

Jaz sem mali Krikec,
nagajiv kot psiček Pikec.
Z zamudo prihajam spet med vas.
Me slišite?
Hitim, kričim se z vami veselim
in že počitnic si res želim.





KRIKEC V ŠOLI

V šoli veliko ustvarjamo, se pogovarjamo in se marsikaj novega naučimo.

Učenci 2.a razmišljajo o tem, kaj bodo, ko bodo veliki... Mogoče se sanje komu uresničijo.

Ko bom velik, bom po poklicu gorski reševalec in astronaut. Živel bom v Bohinju, ker je okrog veliko hribov. In ne bom poročen! Imel bom tri otroke. Mogoče bom šel z njimi kdaj na Mangart ali Triglav, na Kriške pode in na Stenar. Otrokom bo ime Jernej, Matic in Maks. Potoval bom po celem svetu. Obiskal bom veliko celin kot so Afrika, Južna Amerika, Azija in Evropa. Igral bom klarinet, mogoče celo v orkestru. Dogajalo se mi bo zelo veliko stvari. Kot je stric mojega očka, bom tudi jaz reševalec. Preplezal je veliko gor. Bil je tudi general v vojski. Očka mi je pokazal sliko, na kateri je bila vsa njegova četa. Bil je na gori, ki se imenuje Himalaja in je malo nižja od Mount Everesta. Ko sem to izvedel, sem bil zelo začuden. Morda bom šel tudi jaz kdaj na tako visoke gore, vendar



Ela, 2. b

moram prej prehoditi in preplezati še zelo veliko nižjih hribov in gora.

Tevž

Ko bom velika, bom filmska igralka. Poročena bom in bom imela dva otroke. Imela bom tudi enega kužka in dve muc. Z družino bomo živeli v hiši. Moja najboljša prijateljica bo Rebeka.

Sophie

Ko bom velika, bom zdravnica. Imela bom enega otroka ter muco ali psa. Imela bom črno-rdeče lase. Živeli bomo v hiši v Nemčiji.

Alina

Ko bom velik, bom potoval z avtom. Igral bom nogomet in hokej. Poklical bom veliko prijateljev in bomo imeli žurko. Imel bom dva otroke in psa. Preselil se bom v Ameriko.

Luka

Ko bom velik, bom po poklicu vojak. Poročen bom, imela bova dva otoka - Marka in Tomija. Imel bom motor in avto. Živel bom v Nemčiji. Imel bom kmetijo, na njej pa zajčke, konje, krave in kokoši.

Nicolas



KRIKEC V ŠOLI

Ko bom velik, bom po poklicu nori znanstvenik. Mislim, da bom izdelal zmaja. Vozil se bom s štirikolesnikom. Živel bom v hiši v divjini. Velikokrat bom šel na Japonsko in v Slovenijo. Ne bom se poročil. Imel bom štiri lenivce.

Nejc

Ko bom velik, bom smučarski skakalec. Za potovanja bom imel avtodom. Mislim, da se ne bom poročil. Približno pri sedemnajstih letih se bom preselil v Planico. Imel bom psa labradorca. Osvajal bom visoke gore, kot so Triglav, Škrlatica in Mangart.

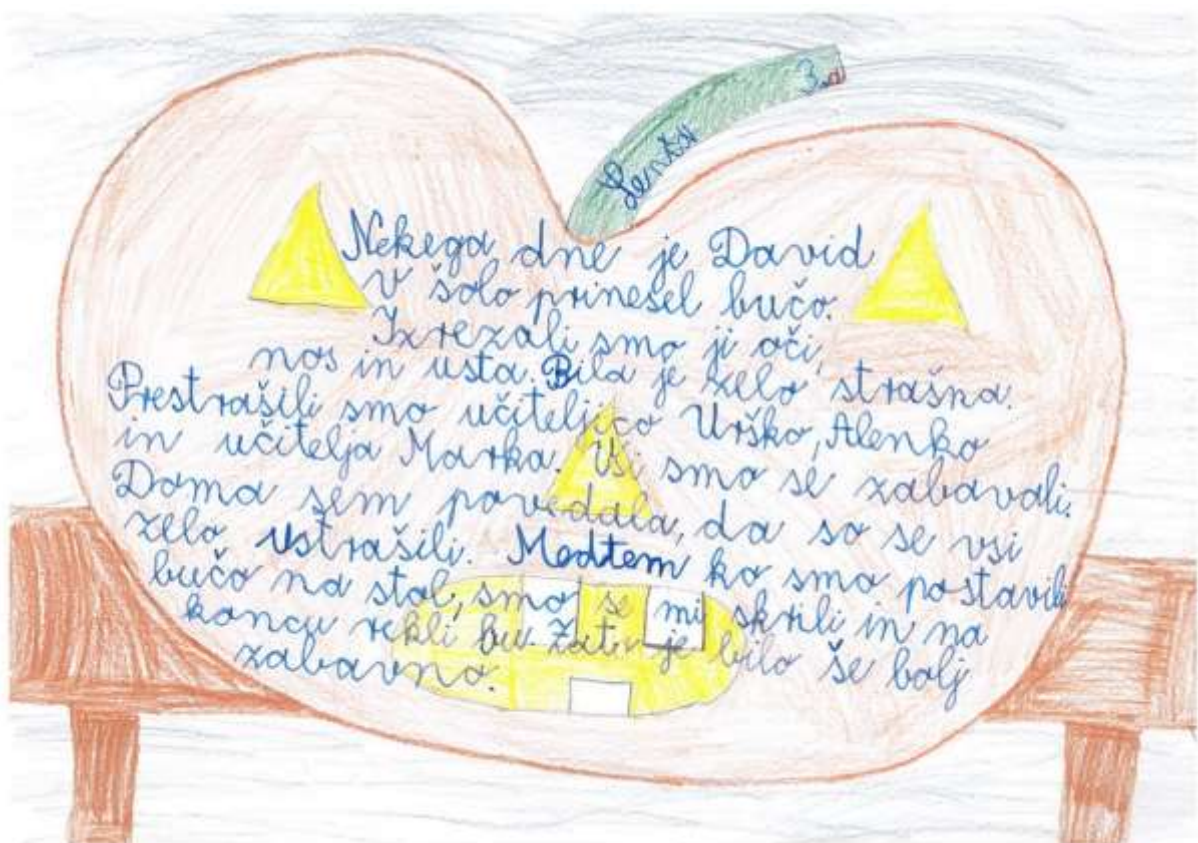
Jakob

Ko bom velika, bom živila v hiši. Imela bom avto brez strehe. Živila bom v Sloveniji in imela bom otroke. Veliko bom potovala. Imela bom konja. Po poklicu bom stevardesa.

Ranya

Ko bom velika, bom slikarka. Imela bom kužka in samoroga. Imela bom tudi avto in letalo. Zelo dobro bom govorila slovensko. Večkrat bom šla nazaj v Rusijo. Potem se bom spet malo vrnila v Slovenijo. Vsak dan bom hodila v bazen. Imela bom milijon prijateljev.

Kristina





KRIKEC V ŠOLI

MOJA PRIJATELJICA

V šoli imam prijateljico. Ime ji je Lenča. Med poukom sediva skupaj. Lenča ima zelene oči in svetlo rjave lase. Njeni lasje so včasih speti v čop, še večkrat pa spuščeni. Vedno nosi dve zapestnici, ena je temno modre barve, druga pa svetlo zelene barve.

Nastja, 3. a

Otroci 3. a razreda so napisali, kdaj so najbolj žalostni.

- Takrat, ko dobim slabo oceno. (Maša, Larisa, Žan)
- Kadar imam veliko domače naloge. (Ammar, Lenča)
- Kadar smo doma in nikamor ne gremo. (Anja)
- Takrat, ko me starši kregajo. (Rok, Nejc, Karin)
- Ko mi bratec nagaja. (Ensar)
- Takrat, ko sem sam doma. (Florjan)
- Kadar me mamica in očka kaznujeta. (Nikola)
- Ko padem in se udarim. (David R., Nina)
- Kadar me kdo izziva. (Ruby)
- Ko mislim, da sem naredila nekaj zelo narobe. (Zarja)
- Kadar nimam prijateljev. (Merdana)
- Takrat, ko je tudi moja mami žalostna. (Maja)
- Ko kdo od sorodnikov umre. (Sanja)
- Kadar me kdo užali. (Neža)
- Takrat, kadar zbolim. (David G., Leonid, Karim)
- Ko je mami huda name. (Nastja)
- Kadar nimam treninga. (Arman)



Pilar, 2. b



KRIKEC V ŠOLI

NOVOLETNA ZAobljUBA

Začelo se je leto 2015. To je priložnost za nove zaobljube. Če vprašam sama sebe ali ljudi okrog mene, kaj bi lahko na sebi izboljšali, ugotovim, da je to moja samopodoba.

Moja letošnja zaobljuba je izboljšati svojo samopodobo. Zato moram najprej sprejeti sama sebe takšno, kot sem. Kot vsi, imam tudi jaz napake, hkrati pa imam tudi veliko dobrih lastnosti. Nekaj svojih slabosti bom poskusila odpraviti, na primer: ne bom govorila grdih besed, se odgovaljala... Večkrat si bom rekla, da



Maja, 1. a

moram ostati mirna, da ne bom nikogar obsojala, da moram biti prijazna... Ker sem tudi sramežljiva, imam težave s samozavestjo. Tudi tukaj bom morala nekaj narediti.

Zaobljuba, ki sem si jo zastavila, je zelo težka. Ampak vem, da mi jo bo s pomočjo staršev in prijateljev uspelo uresničiti.

Pia, 4. a

MOJA POŠKODBA

Sem Maja in predstavila vam bom poškodbo mojega desnega ušesa. Težave z ušesom so se pričele pred tremi leti, ko sem prebolela hudo vnetje desnega ušesa. Po bolezni se mi je nenehno začelo nabirati maslo v ušesu, pri čemer mi je nastal čep. Zaradi čepa so mi dvakrat izpirali ušesa. Nato pa sem pred dvema letoma na obisku pri starih starših opazila, da ne slišim na desno uho. Z očijem sva odšla na temeljit pregled k zdravniku. Pri pregledu so ugotovili, da na desno uho ne slišim ničesar. Tako so me napotili v Ljubljano v bolnišnico, kjer so opravili ponovni pregled. Ker je bil rezultat enak, sem morala na Jesenice, kjer so mi slikali glavo. Ob ponovnem pregledu sem ostala v bolnišnici za zdravljenje ušesnih bolezni v Ljubljani. Takoj so me operirali in mi očistili maslo za ušesom oziroma glavi, ki je pritiskalo na center za ravnotežje. Kljub trudu zdravnice pa mi sluha niso mogli povrniti, tako da sedaj na desno uho ne slišim.

Danes vas slišim s pomočjo aparata in nisem čisto nič drugačna od vas.

Maja, 3. a



KRIKEC V ŠOLI

MOJA DRUŽINA

Kaj so povedali otroci o svoji družini?

V moji družini smo moja mami, oči, moji sestri, kuža Ralf in jaz. Ko smo še živeli v Rusiji, sem si želela svojo žival. Oči mi je rekel, da ko bomo v Sloveniji, lahko dobim kuža. Šli smo v Slovenijo in res sem dobila kužka.

Kristina, 2. a

V moji družini smo bratec, mami, očka, babica in jaz. Z očkom igram šah. Včasih z bratcem in očkom igramo nogomet. Rad gledam risanke in igram igrice. Včasih berem knjigo in pišem. Grem v trgovino. V Bosni imam krave in teličke.

Arif, 2. a

V naši družini smo štirje. Pričakujemo novega člana. Zvečer se zberemo v krogu družine in pojemo večerjo. Očka je avtoelektričar, mami pa je bančna uslužbenka. Imam sestrico Žano, ki hodi v vrtec. Ob sobotah gremo na Jošt. Mamica že pripravlja oblačila za dojenčka. Komaj čakam, da pride na svet.

Ema, 2. a

Rodil sem se na Hrvaškem. Tam sem bil z mami in očijem. Dobil sem sestrico Mijo. Prišel sem v Slovenijo, bilo mi je všeč. Spoznal sem Leona. Bila sva prijatelja in sva se igrala na igrišču. Zdaj sva sošolca.

Luka, 2. a

V družini se imamo radi. Če štejemo še kužko Kipu, nas je pet. Vsi se ukvarjamo s športom. Živimo v Struževem. Imamo prijazne sosede.

Lovro, 2. a

Moja družina se ukvarja z veliko stvarmi, največ pa s športom. Včasih smo hodili v hribe in smo prehodili veliko gora, kot so Blegoš, Sv. Jakob, Sv. Jošt, Dobrča, Kofce... Najvišja gora, na kateri sem bil, je Dobrač v Avstriji, ki je visoka 2166 metrov. Včasih kolesarim z očijem. Tudi mami se ukvarja s športom, čeprav malo manj, ker jo moja sestra jezi, ker nič ne je, zato je mami včasih slabe volje. Sestrica je stara dobro leto.

Tevž, 2. a

Nejc, 3. a



KRIKEC V ŠOLI

BILO ME JE STRAH

Noč je moj najslabši trenutek. Nekega dne me je bilo zelo strah. Prišla sem v dnevno sobo. Očka je ravno gledal film. Videla sem, ko je neka oseba ubila ljudožerca. Res je bilo strašljivo. To sanjam še sedaj. Ponoči sem spet imela nočne



Maja, 3. a

more. Rada bi, da taki filmi sploh ne bi obstajali. Te grozne reči se mi neprestano motajo po glavi. Tudi v kopalnici me je vedno strah, ker vedno mislim, da bo iz jaška z luknjicami zlezla orjaška hobotnica. Ko pa se zjasni, je konec sanj. Zelo utrujena sem od vseh pustolovščin. Potem pridem v šolo in spet se lahko igram z Nini, Lenčo, Mašo, Zarjo, Nejcem, Rokom in še z vsemi drugimi.

Neža, 3. a



Ammar, 3. a

Comic Dinosaur Dibo



Every day dinosaur Dibo gets up at seven o'clock.



Every day Dibo has a quick shower.



Dibo eats breakfast at half past eight.



Dibo goes to school.



Dibo is in a school. It's in 3 o'clock.



Dibo does his homework.



Dibo eats dinner at seven o'clock.



Dibo brushes his teeth.



And Dibo goes to bed at nine o'clock.



*Povsod je lepo, a
doma je najlepše.*

KRIKEC NA POTEPU

KO SEM ŽIVELA V JEMNU

Ko sem živela v Jemnu, smo živeli v Sani. Imeli smo veliko hišo in kužka, ki mu je ime Roko. Mene je imel najraje in se je igral z mano. Moj bratec se je igral z mano in tudi s kolesom in s formulo. Tudi jaz sem imela kolo. Rada sem se tudi žogala in igrala badminton. Zelo rada sem hodila v svojo Euro šolo. Hodila sem tudi v baletno šolo.

Neko jutro, ko smo vstali, da bi šla v šolo, se je začelo streljanje. Nisem šla več v šolo. Ker je bilo veliko streljanja ponoči, sva z babico spali v dnevni sobi. Bali smo se, da bi počila stekla na oknih in padla na nas.

Ker se je začela vojna, sta mami in oči naredila vse, da smo odšli v Slovenijo. Oči nas je peljal na letališče. Poleteli smo iz Sane v Adis Abebo v Etiopijo, nato pa v Italijo. Tam so nas pričakali naši domači in nas odpeljali v Slovenijo.

Ranja, 2. a

VRBA

V sredo smo odšli v Vrbo. Z avtobusom smo se peljali približno pol ure. Ogledali smo si Prešernovo rojstno hišo. Videli smo črno kuhinjo, izbo in spalnico. Najbolj mi je bila všeč črna kuhinja. Po ogledu smo imeli malico. Po malici smo se polni novih vtisov vrnili domov. Preživeli smo lep sončen dan.

Zarja, 3. b



Zala, 1. b

MORJE

Bliža se poletje. Vsi se veselimo počitnic. Z družino smo v četrtek odšli v Pulo na morje. Potovali smo dve uri. Ko smo prišli, smo prtljago odložili v stanovanje. Potem smo odšli na plažo. Pihal je veter, zato nisem mogel plavati. V petek, soboto in nedeljo je bilo vreme lepo. Plavali in uživali smo na soncu. Zvečer smo šli na sladoled. Ogledali smo si areno, katamaran in se sprehajali po mestu. Odšli smo tudi na pico. Na morju smo se imeli zelo lepo. Upam, da bomo v Pulo še kdaj šli.

Ammar, 3. a



KRIKEC NA POTEPU

IZLET NA JOŠT

V soboto smo šli z mojo teto Katjo in njenim fantom Andrejem na izlet na Jošt. Z avtom smo se odpeljali do vznožja. Vzeli smo nahrbtnike in se odpravili na pot. Videli smo markacije, ki so nam kazale pravo pot. Med hojo smo se ustavili in večkrat malo popili. Prišli smo na vrh Jošta. Tam smo naročili štruklje in domač sok. Jedli smo skutin štrukelj, pomarančni štrukelj prelit s čokolado in borovničev štrukelj. Ko smo pojedli, smo na listek odtisnili štampljko. Z Jošta je bil lep razgled. Nato smo se vrnili nazaj. Med potjo smo srečali veliko ljudi. Ker smo bili že malo utrujeni, smo večkrat pili in tudi malo počivali. Čez nekaj časa smo prišli do avta, pospravili nahrbtnike in se vrnili domov. Izlet mi je bil zelo všeč.

Nina, 3. a



Lana, 2. b

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med prvomajskimi počitnicami sem bil v toplicah in pri očiju. V toplicah smo se vsak dan kopali od 10. do 16. ure. Spuščali smo se po toboganih. Bilo nam je zelo lepo. Tam smo ostali tri dni. Zadnji dan smo si ogledali grad Podčetrtek. Potem nas je mami peljala k očiju. Pri njem smo pekli čevapčiče in igrali košarko ter nogomet. Velikokrat smo šli v mesto na sladoled. V nedeljo nas je oči odpeljal nazaj v Kranj.

Noel, 3. b



KRIKEC NA POTEPU



IZLET V LONDON

Že kot zelo majhen sem si vedno želel iti v London. Za moj 8. rojstni dan se mi je želja končno izpolnila. Najprej smo morali oditi na letališče Jožeta Pučnika in počakati na avion. Bil sem zelo nestrpen. Končno smo se vkrcali in sedli ravno v 8. vrsto. Sedel sem čisto ob oknu. Bilo je lepo

vreme in videl sem ogromno gor. Ko smo pristali, smo šli takoj na vlak in nato še s taksijem do hotela. Tam smo se malo spočili, potem pa smo odšli na dolg sprehod do centra Londona. Ura je bila že zelo pozna in bil sem utrujen, zato smo se do hotela vrnili s taksijem. Hitro smo šli spat. Naslednje jutro smo po zajtrku odšli v muzej voščениh lutk. Tam mi je bilo najbolj všeč to, da sem se slikal z najhitrejšim tekačem na svetu. Potem smo si še celo popoldne ogledovali mesto. Odšli smo tudi v trgovino z igračkami, kjer sem si izbral darilo za rojstni dan. Zvečer smo se odpravili na London Eye. Ujeli smo čisto zadnjo vožnjo in si iz zraka ogledali cel nočni London.

Naslednji dan sva z očijem odšla v Buckinghamsko palačo in si ogledala menjavo straže. Popoldne smo odšli še do Tower Bridge in se sprehodili ob reki Temzi. Vse dni smo se veliko vozili tudi s podzemno železnico.

Hitro je prišel dan odhoda. Izlet je bil kar naporen, vendar sem zelo užival. Najbolj všeč mi je bil Tower Bridge in vožnja s podzemnim vlakom.

Tevž, 2. a

PRVOMAJSKE POČITNICE

Med počitnicami smo se odpravili na izlet v Zagreb v ZOO.

Bilo je zelo dobro. Najbolj so mi bili všeč povodni konji, videli pa smo tudi aligatorja. Čez nekaj časa smo odšli na sladoled.

Vsak je naročil drugačen okus. Vito je imel okus čokolade, jaz sem imela okus modro nebo. Nika je imela okus maline, ki ji ni bil le všeč, ampak fantastičen. V ZOO smo bili dve uri.

Med vožnjo smo na plakatu videli narisane snežaka na plaži. Na poti domov smo vsi otroci zaspali v avtu. Upam, da bomo še kdaj ponovili izlet.

Lana, 3. b



KRIKEC NA POTEPU

ŠOLA V NARAVI - OSILNICA

Nekega dne smo se z avtobusom odpeljali v vas Osilnica. Ko smo prišli v vas, smo se najprej razdelili v sobe. V šoli v naravi se je dogajalo veliko zanimivega. Hodili smo na pohode in spoznavali naravo (rastline, drevesa). Na enem od pohodov smo hranili tudi jelene. Vsak dan smo se odpravili v bazen, kjer smo se učili plavati. Naučili smo se plavati kravl. Na koncu smo dobili priznanje za opravljene plavalne vaje. Imeli smo se zelo lepo in se vrnili domov veseli in utrujeni.



Elena, 1. a

Lara, 3. b

POHOD

V torek zjutraj smo se zbrali pred šolo. Učiteljica nam je razdelila malico. Potem smo vstopili v avtobus in se odpeljali. Po krajši vožnji smo izstopili in se odpravili na hrib Sveti Peter. Hodili smo po gozdu. Videl sem veliko različnih dreves. Pri koči smo se spočili in se posladkali. Lepo se je videlo tudi Blejsko jezero. Nato smo se odpravili nazaj do parkirišča. Na igralih smo se še malo poigrali. Domov smo prišli utrujeni. Pohod mi je bil všeč. Upam, da bomo še kdaj šli.

Nikola, 3. a



KRIKEC NA POTEPU

TERME ČATEŽ

Ko sem se zbudila, mi je babica povedala, da bomo naslednji dan šli v Terme Čatež. Takoj sem začela pakirati. Naslednji dan smo se že zjutraj odpravili na pot. Med vožnjo mi je bilo malo slabo. Ko smo prispeli, smo takoj odšli na bazen. Spuščala sem se po toboganih.

Sanja, 3. a

V OSILNICI

V ponedeljek, 13. 4. 2015, smo se že ob sedmih zjutraj zbrali pred šolo. Odpeljali smo se v deželo Petra Klepca. Med potjo smo naredili odmor za malico. Tam so imeli dva medveda. V Osilnico smo prišli ob 10.15. Nekateri učenci so dobili sobo v hotelu, ostali pa v hiši s skupnimi ležišči. Hotel se je imenoval Kovač. Najprej smo se razdelili po sobah. Potem smo šli na kosilo. Ko smo pojedli, je najprej a razred odšel na plavanje, b razred pa je medtem šel na dejavnost. Plezali smo, igrali badminton, metali balinčke in se igrali z žogo. Potem pa smo pojedli malico in se zamenjali. Že prvi dan me je po plavanju vse bolelo. Po večerji smo šli gledat film Big Hero 6. Ob desetih smo se preoblekli, umili zobe in odšli v posteljo. Ostale dejavnosti so bile še: floristika, izdelovanje rož iz papirja, izdelovanje Petra Klepca iz testa, lokostrelstvo in pohod v gozd. Pri plavanju so nas razdelili v tri skupine. V sredo zvečer smo imeli taborni ogenj, v četrtek pa družabni večer. V četrtek me je začelo boleti uho, zato nisem šel na družabni večer. Takoj po večerji sem šel v posteljo. V petek zjutraj smo šli plavat. V bazenu smo počeli, kar smo hoteli, razen mene, ki sem sedel na ležalniku. Potem smo začeli pakirati. Učitelj je po kosilu razdelil priznanja. Še prej pa smo si lahko kaj kupili. Avtobus je prišel v Osilnico ob 13.30, v Kranj pa smo prišli ob 16.15. Vzeli smo svoje kovčke in odšli domov.

Ožbej, 3. b



Kristina, 2. a



Domišljija nas popelje v svet, ki je odraslim velikokrat neznan.

KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

Zvonček pripoveduje

Včeraj sem šla do potoka. Tam je bil zvonček. Začel mi je pripovedovati, kako je bilo v zemlji. Zvonček je rekel, da je raje zunaj, ker vidi živali, toplo sonce in veliko zanimivih stvari. V zemlji pa nič ne vidi, saj je zelo temno. Nekaj časa je še zabavno, celo zimo pa ne, ker je zelo dolga. Rada sem se pogovarjala z zvončkom. Škoda, da bo naslednjo zimo spet v zemlji. Zvonček je bil vesel, da me je spoznal. Pogovarjala se bova lahko celo pomlad. Poslovala sem se od zvončka in odšla domov.

Lana, 2. b

Zvonček pripoveduje

Živijo, ime mi je Zvonček. Pripovedoval vam bom zgodbo o enem zvončku, po imenu Filip. Filip je živel v bližini reke. Nekega dne ga je obiskal gospod črv. Filip in gospod črv sta se pozdravila. Gospod črv je rekel, da je lepa pomlad. Tudi Filip se je strinjal. Filip je povedal črvu, kako je preživel zimo. Bilo je vse belo in ptički so odšli v tople kraje. Ostala je samo ena lastovica, ki je imela poškodovano desno krilo.

Potem je priskakljal beli zajec, tako bel kot sneg. Pozdravil je zvončka in ga vprašal, ali mu ni dolgčas, ker tiči sam v zemlji. Filip je rekel, da ne, saj je pri njem gospod črv. Vesel je bil, ker ga je spoznal.

In ko zazvoni zvonec, je naše pravljice konec.

Pilar, 2. b

Trobentica in zvonček

Nekega dne je zvonček pokukal na lep svež zrak. Ravno sem prikolesarila in sem ga zagledala. Vprašala sem ga, kako se počuti. Odgovoril mi je, da se počuti zelo dobro. Ravno takrat je zraven zvončka pokukala majhna rožica. Zvonček jo je vprašal: "Kdo si pa ti?" "Jaz sem trobentica," mu je odgovorila. "Zelo si lepa," ji je rekel zvonček. Vprašala sem ju, če imata rada pomlad. Rekla sta, da zelo.

In zvončku ni bilo nič več dolgčas.

Ela, 2. b

Trobentica in zvonček

"Kako sem vesel, da je pomlad!" je vzkliknil zvonček. "Poglej te živali: metulja, srno, čebelo, polža." Trobentica ga je vprašala, kako se je imel pozimi. Zvonček ji je rekel, da ni videl živali. Bilo je veliko snega, še drevesa so bila prekrita s snegom. Trobentica mu je povedala, da je ona opazila ljudi na sprehodu.

Trobentica in zvonček sta se odločila, da gresta pogledat, kaj dela njuna prijateljica račka. Potem sta se zabavala in igrala.

Janez, 2. b



KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

Anja, 5. a



JAZ IN TRIJE MARSOVČKI

Spoznal sem tri marsovčke. Ime jim je bilo Giš, Gaš in Žaš. Najprej sem mislil, da so navadni stoli, a ko so se premaknili, sem izvedel, da so nezemljani. Bili so zelenomodre barve in pol manjši od mene. Spoprijateljili smo se in postali smo najboljši prijatelji. Srečevali smo se ponoči, da marsovčkov ne bi odkrili starši.

A to je bilo zame zelo slabo. Spal sem v šoli in enkrat sem zadremal celo med kontrolko. Učitelj mi je dal petdesetkrat napisati: med poukom ne spim. Enkrat sem med kosilom celo padel v juho. Smejala se mi je celo učiteljica. Ko sem prišel domov, sem takoj zaspal.

Tisto noč sem še posebno dobro spal, ko me je nekaj požgečkalo. Takoj sem se zbudil in videl marsovčke. Tega ni vedel nihče, a danes so me marsovčki obiskali zadnjič. Igrali smo se, ko je v sobo pokukala mama. Marsovčki so pobegnili. Na žalost jih je mama videla. Okregala me je, zakaj k sebi vlečem nezemljane, češ da me lahko poškodujejo. Bil sem samo tiho. Bil sem zelo žalosten.

Nekega dne sem pospravljajal sobo. Pod

posteljo sem našel sporočilo od marsovčkov. Na njem je pisalo:

Dragi Tim!

Bil si naš najboljši prijatelj.

Marsovčki

Shranil sem sporočilo pod blazino, da ga bom lahko bral vsak večer. Bil sem vesel in žalosten hkrati.

Tim, 4. a



KAKO SE HIŠA ZJUTRAJ PREBUJA

ZJUTRAJ SE HIŠA ZBUDI NENASPANO,
POČUTI SE ZASPANO.
ZAJTRK SI PRIPRAVI, ZA SABO PA POSPRAVI.

LIŠPA SE ČRNI MUC,
DOSTI IMA ŽE VSEH TEH MUC.
HIŠA JE ŽE ČISTO ZNORELA,
ZATO SE JE MALO ZAVRTELA.

NA VRSTI JE BILO KOSILO,
KJE SI ZDAJ, POREDNO MILO.
ZA KOSILO IMA ŠPAGETE,
MUCU PA DA BRIKETE.

ODŠLA SE JE POIGRAT,
POTEM PA TAKOJ ZASPAT.

Alina, 5. a

Anja, 3. a

PINGVIN PEPI IN SEVERNI MEDVEDEK

Pingvin Pepi se je sprehajal po snegu. Zagledal je majhno luknjo. Iz nje je skočil severni medvedek. Pingvin Pepi se je zelo prestrašil. Povedal mu je, da je severni medvedek, ki je izgubil svojo mamo. Pingvina je zaskrbelo, da ga ne bo pojedel. Ampak s severnim medvedom sta postala prijatelja. Odločila sta se, da bosta poiskala njegovo mamo. Ko sta jo našla, se je severni medvedek poslovil. Še prej je pingvinu za spomin dal ovratnico s snežinko.

Neža, 3. a

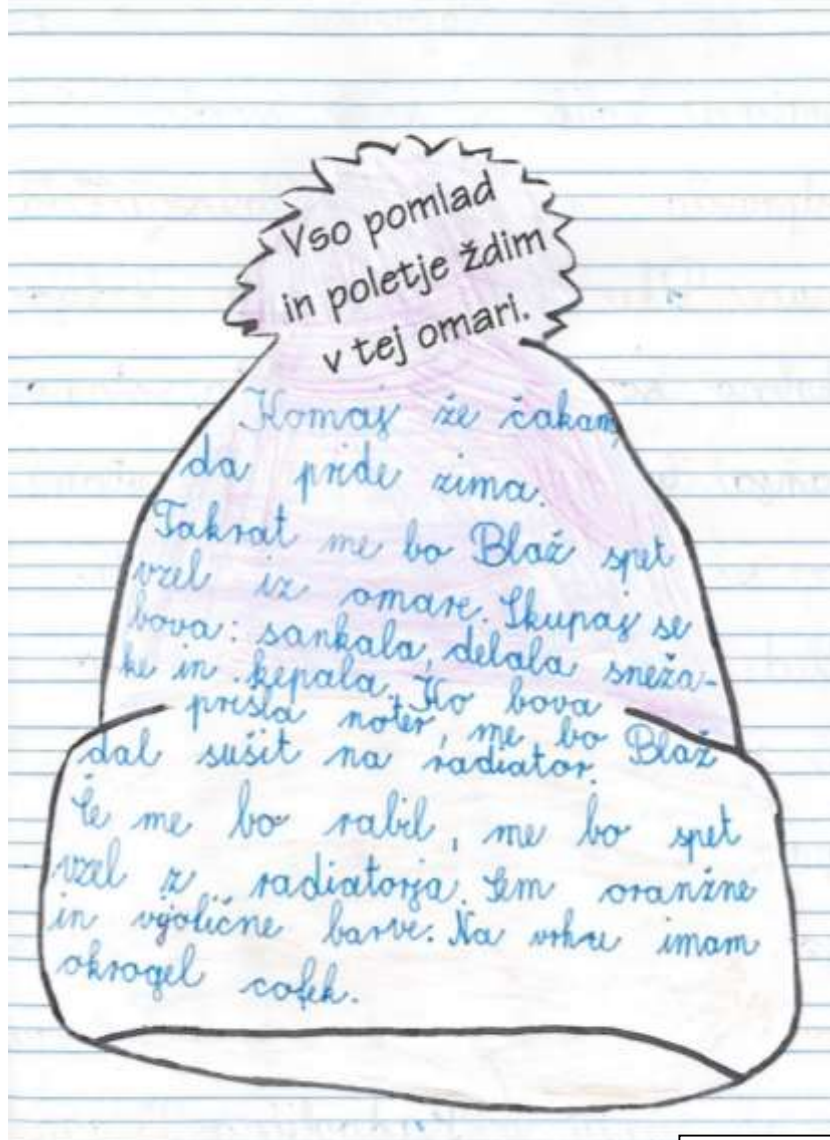


KRIKEC IN DOMIŠLJIJA

JAZ IN TRIJE MARSOVČKI

Neko noč sem slišal ropot. Nisem si upal pogledati. Vprašal sem mami, ali je kaj slišala. Opazil sem majhne umazane stopinje. Naslednjo noč sem pripravil svetilko, da bi videl, kdo je to. Ko sem slišal ropot, sem vstal s postelje. Šel sem v kuhinjo pogledat. Videl sem možičke, ki so imeli ogromno glavo, kot košarkarsko žogo. Zanimalo me je, od kod so prišli in zakaj. Povedali so, da so z Marsa. Povedal sem jim, da na zemlji otroci morajo redno hoditi v šolo. Starši hodijo v službo, da zaslužijo denar. Ko smo se bolje spoznali, sem jim ponudil na kruh namazano nutello. Bilo jim je zelo okusno. Naslednjo noč so spet prišli in me vprašali, če želim z njimi na Mars. Bil sem vesel. Potovali smo z letečim krožnikom. Pot je bila zelo zanimiva in vznemirljiva. Na Marsu je bilo vse drugačno. Ni bilo nobenih zgradb in bilo je vse tako temno. Spoznal sem nekaj novih prijateljev. Vsi so bili zelo prijazni. Kar hitro smo se odpravili domov na Zemljo. Spoznal sem, da so na Marsu marsovci bolj prijazni kot ljudje na Zemlji.

Nikola, 4. a



Maša, 3. a



KRIKEC IN ŽIVALI

Živali so naše najboljše prijateljice.

NOVOLETNA ZAobljuba

Komaj sem že čakal na novo leto 2015. Ker sem bil že malo zaspan, sem šel z mojim kužkom in očijem na sprehod in takrat sem se odločil.

Moja novoletna zaobljuba je povezana z živalmi. Lansko leto sem dobil psa, muco pa imam že šesto leto. Poleg hišnih ljubljencev je potrebno dobro poskrbeti tudi za divje živali. Ker imam zelo rad živali in so mi zelo blizu, mi novoletne zaobljube ne bo težko izpolniti. Zato obljubim, da bom celo leto skrbel za muco Piko in psa Arota, ob tem pa ne bom pozabil na divje živali.

Za Ara bom skrbel tako, da ga bom sprehajal, hranil in vzgajal. Za Piko pa tako, da se bom z njo igral in jo hranil. Sem in tja ji bom dal tudi kakšen priboljšek, da me bo imela še rajši. Za divje živali bom skrbel predvsem tako, da bom pticam pozimi



Rok, 3. a

nastavljal hrano, spomladi in poleti pa bom umikal polže s ceste. Če bom naletel na ranjeno žival, ji bom pomagal po svojih močeh. Če bo potrebno, mi bodo pomagali starši.

Nejc, 4. a

OPISI ŽIVALI

KONJ

Konj je plašna žival. Dobro voha, odlično sliši in zelo dobro si zapomni stvari. Konj je v plečih visok 1,6 metra. Palček med konji je pritlikavi poni ali sršavi škrat, ki je visok le 60 centimetrov. Konj zaspi tudi stoje. Najraje je deteljo in sočno travo ter korenje. Mrčes si odganja z repom. Včasih so konja uporabljali kot vprežno žival. Danes pa ga jahamo za zabavo ali ga treniramo za tekmovanja.

Ela, 2. b



KRIKEC IN ŽIVALI

PSIČEK

Jaz nimam nobene živali, zato vam bom predstavila prijateljevo psičko Mišo. Miša je igriva. Rada je. Najraje je piškote. Je mešanka med zlatim prinašalcem in labradorcem. Je črne barve. Je srednje velika. Je pasje piškote, meso, najraje od zelenjave je korenje. Miša ne bo imela mladičev, ker je sterilizirana. Ta pasma skoti pet do sedem mladičev. Živi v hiši. Pse je potrebno vsako leto cepiti. Najmanj dvakrat dnevno ga je potrebno peljati ven. Imeti morajo odgovornega lastnika.

Patricija, 2. b



MAČEK

Nejc, 1. b

Imela sem mačka. Ime mu je bilo Fifi. Bil je mešanec med perzijsko in navadno mačko. Imel je dolgo sivo dlako. Zelo rad je brusil kremplje, zato mu je ati naredil praskalnik. Jedel je brikete in mačje konzerve. Zelo rad se je igral. Kadar je bil zadovoljen, je predel.

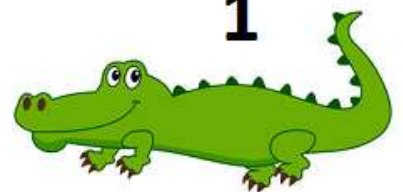
Lana, 2. b



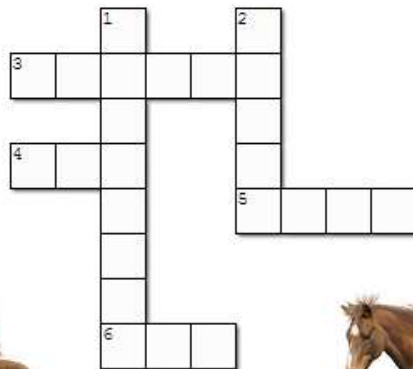
2



1



Reši križanko o živalih



6



5



3





KRIKEC IN ŽIVALI



Kristina, 2. a

LJUBEZEN

Naslov mojega spisa je LJUBEZEN. In tisti, ki mislite, da vam bom povedal katero sošolko najraje vidim, ste se pošteno zmotili. Govoril bom o človekovem najboljšem prijatelju - psu, pravzaprav o čisto posebnem psu. O mojem psu. O Arotu.

Večina vas ve, da sem lansko leto za rojstni dan dobil majhno belo kepico, ki prav hitro raste. In tisti, ki ste ga že videli, veste, da se zaljubiš vanj še preden prvič reče hov.

Aro je labrador, pravzaprav je malce namešan z zlatim prinašalcem, ampak za moj govorni nastop to nima prevelike teže.

Labradorci so z Labradorja, a ne? Ne. Kakorkoli je nejasen njihov dejanski izvor, labradorci prihajajo s polotoka Nova Fundlandija. Morda gre za pomanjkljivo znanje zemljepisa, saj sta obe deželi del Kanade, lahko pa gre za prevod portugalske besede "laborer" - delavec. Njegov točni izvor je skrivnosten, kakor je on sam. Konec koncev, le kako naj isti pes opravlja toliko napornih del, istočasno pa je eno najprijaznejših bitij na svetu?



KRIKEC IN ŽIVALI

Labradorec je bil namreč delavni pes, ki je pomagal ribičem. Njegova kratka dlaka ni zadrževala veliko vode in zato ni predstavljal nevarnosti za to, da bi prevrnil čoln, kot je bilo to mogoče pri njegovem bratrancu dolgodlakem novofundlandcu.

Labradorci so najbolj priljubljena pasma na svetu. Na začetku so bili vsi črni, kasneje pa so priznali tudi svetlejše rjavkasto rumene barve. Lastniki labradorca moramo imeti sledeče lastnosti: radi moramo imeti gibanje, vedno moramo biti pripravljene na nepredvidljivo in ne sme nas motiti spremenljivo vreme. Labradorci so namreč prav takšni. Obožujejo dolge sprehode, najraje čez drn in strn, če pa se vmes najde še kakšna luža, pa je že skoraj idealno. Če sprehod vključuje še kakšno nalogo, dve ali petnajst in če vmes srečamo štiriindvajset ljudi, od tega devetnajst otrok, ki imajo s sabo še kakšnega psa, še toliko boljše. Je živahen, iskriv, nagajiv, prijazen, dobrodušen, stabilen. Predvsem neskončno dobre volje in velikega srca. Odlično se znajde tudi kot reševalec.

Labradorcu hitro postane dolgčas in če ga cel dan pustimo brez naloge, ne bo zadovoljen. Povsem drugače bo, če ga zaposlimo, pa čeprav je to samo prinašanje copat družinskim članom ali odnašanje igrač na skrivna mesta. Če se dolgočasi zunaj na vrtu in se mu ponudi priložnost, pa kaj hitro uide na sprehod. Zato mu ljudje radi nalepijo oznako "da se rad potepa". Labradorec je kljub svojim sicer odličnim lastnostim le pes. Na tem področju so verjetno vsi psi enako pametni: če so zunaj in brez nadzora, gredo na sprehod.

Oči mi pravi, da bom, ko bom malce, malce večji, z veseljem na hodniku razpravljala o še kakšni drugi ljubezni. Zaenkrat pa je to moja edina in največja ljubezen. Vsaj takšna, o kateri sem pripravljen razpravljati z vami.

Nejc, 4. a



Anja, 5. a



*Šport nam veliko pomeni,
vsak počne tisto, kar mu je
najljubše.*

KRIKEC IN ŠPORT

JUDO

Predstavila vam bom judo. To je borilna veščina, kjer se bori z golimi rokami. Lahko poteka stoje ali na tleh, vsebuje mete in padce. Ne sme biti udarcev z rokami in nogami. Judo je podoben šport kot rokoborba.



Kdor trenira judo, se imenuje judoist. Učenci so oblečeni v bele uniforme, ki se jim reče kimono. Učitelj se imenuje mojster. Kraj vadbe so po navadi telovadnice. Zaradi varnosti se pri vadbi uporabljajo posebne blazine.

Najbolj znana slovenska judoistka je Urška Žolnir, saj je osvojila zlato in bronasto medaljo na olimpijskih igrah.



Anja, 5. a

Judo se je začel na Japonskem, nato se je hitro razširil po celem svetu. Sedaj je to drugi najpopularnejši šport na svetu, takoj za nogometom. V mnogih državah ga učijo v osnovnih in srednjih šolah kot del športne vzgoje. V Sloveniji imamo klube, kjer poučujejo judo.

Judo sem izbrala, ker se ga tudi sama učim. Najbolj zanimivo mi je, ko pride učitelj in nas pozdravi z MOCO, mi pa odgovorimo REJ.

Pri judu se učimo, kako pravilno padati, da se ne poškodujemo.

Anamari, 2. a



KRIKEC IN ŠPORT

SMUČARSKI SKOKI

Opisala vam bom smučarske skoke.

Smučarski skoki so zimska športna disciplina, v kateri se skakalec spusti po skakalnici in skuša skočiti čim dlje. Smučarska skakalnica je zgradba za izvedbo smučarskih skokov in poletov. Sestavljena je iz strmega naleta, odskočne mize, doskočišča in izteka. Iztek obkrožajo tribune za gledalce. Vrste skakalnic so mala skakalnica, velika skakalnica in letalnica. Skakalec je oblečen v skakalni kombinezon in rokavice. Na glavi ima smučarsko čelado in očala. Obute ima skakalne čevlje. Potrebuje pa še smuči, ki so zelo dolge. V Kranju imamo smučarski



Matic, 2. a

skakalni center Gorenja Sava, kjer mladi skakalci trenirajo. Največje skakalnice v Sloveniji pa imamo v Planici. Tam potekajo tekmovanja v smučarskih skokih in poletih. Ta šport sem izbrala zato, ker imamo Slovenci veliko dobrih skakalcev, to so: Peter Prevc, Jernej Damjan, Robert Kranjec, Primož Peterka.

Taja, 2. a

NOGOMET

Nogomet je zabaven šport. Igrajo ga v vseh državah sveta. Če želite igrati nogomet, potrebujete le žogo, prijatelja in malo ravne površine. Cilj igre je, da zadaneš čim več zadetkov v gol. Gol je majhen prostor, ki ga brani tvoj nasprotnik. Če igraš nogomet kot profesionalce, poleg žoge potrebuješ še nogometni dres in čevlje ter ščitnike. Moštvo sestavlja 11 igralcev. Eden od njih je golman, ki brani gol. Ostali igralci so obrambni, napadalci in igralci sredine. Igra je sestavljena iz dveh polčasov. Vsak traja 45 minut. Igra pa se lahko tudi podaljša. Sodijo ji sodniki, ki igralce za prekrške kaznujejo z rumenim ali rdečim kartonom. Rdeči karton pomeni, da mora igralec zapustiti igro. Rad imam nogomet, moj najljubši igralec je Lionel Messi, ki igra za Barcelono. Tudi jaz igram nogomet, igram pri Nogometnem klubu Triglav.

Žiga, 2. a



SMUČARSKI SKOKI

Moje ime je Lovro in bi vam rad predstavil smučarske skoke. To je eden izmed zimskih športov, katerega imam jaz najraje. Skakalci skačejo na različno visokih skakalnicah. Skakalci nosijo čelado, očala, dres, smučarske čevlje in zelo, zelo dolge smuči. Tekme potekajo v dveh serijah. Zmaga tisti, ki naredi 2 najlepša in najdaljša skoka, katere ocenjujejo sodniki s točkami do 20. Slovenci imamo zelo veliko dobrih skakalcev. To so Jurij Tepeš, Jernej Damjan, Peter Prevc, Robi Kranjec, Nejc Dežman in še drugi. V Sloveniji imamo veliko skakalnic. Največja skakalnica na svetu je naša Planica, kjer skačejo čez 240 metrov. Skoke v Planici sem si skupaj s starši ogledal tudi sam. Tekme za svetovni pokal potekajo na skakalnicah po celem svetu vso zimo. Na koncu sezone zmaga tisti skakalec, ki dobi največ točk. Letos je lahko skupni zmagovalec tudi naš Peter Prevc. Skoki lahko potekajo tudi poleti, takrat skakalci skačejo na plastični podlagi.

Lovro, 2. a





KRIKEC IN ŠPORT

TEKMA V TRSTU

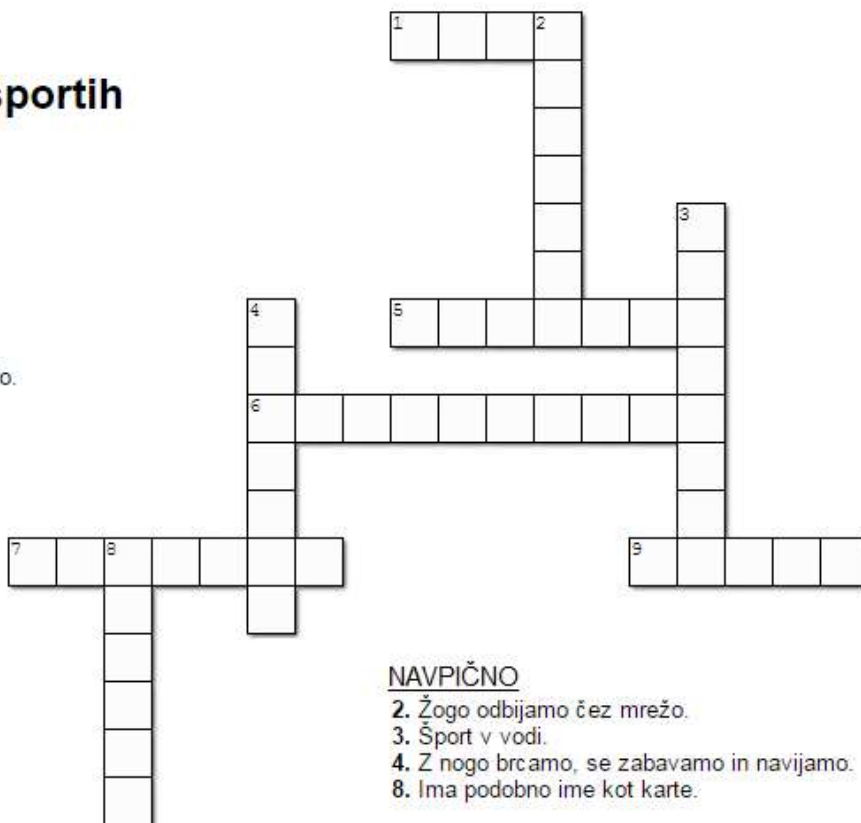
Kot že veste, treniram vaterpolo. Enkrat je bila v Trstu zelo zelo zanimiva tekma. Na začetku smo se ogreli s plavanjem, vodil nas je naš prijatelj Jaša. Potem se je začela tekma z Ljubljano, ki se je končala z izidom 6:4 za nas. Nato smo igrali proti Gorici, ko se je trener odločil, da bomo igrali samo mlajši igralci. Če bi dobili gol, bi morali cel naslednji teden plavati. Zmagali smo 10:0. Potem se je začela najrazburljivejša tekma s Trstom, kjer smo točno pred koncem imeli izenačen rezultat 3:3, potem sem zadel gol iz kota. Zmagali smo! Čakala nas je še tekma s Kamnikom, kjer smo še enkrat zmagali 2:0. Jaša je dobil pokal za najboljšega igralca turnirja. Tako se je tekma v Trstu končala. Nekaj smo še pojedli in odnesli pokal za 1. mesto v Kranj.

Jaka, 4. b

Križanka o športih

VODORAVNO

1. Če preberemo nazaj besedo ODUJ.
5. Žogo mečemo v obroč.
6. Tja hodijo gimnastičarji.
7. Z roko mečemo žogo v gol.
9. Z loparjem odbijamo žogico čez mrežo.



NAVPIČNO

2. Žogo odbijamo čez mrežo.
3. Šport v vodi.
4. Z nogo brcamo, se zabavamo in navijamo.
8. Ima podobno ime kot karte.



HIŠA MIŠA

Ko se hiša zjutraj zbudi,
je ura že tri
in mali Jurček že v šolo hiti,
da ne zamudi.

Povedal ji je,
da nalogo delajo doma
in v šoli se ne raja,
njihova učiteljica je Maja.

Potem pa spet grem spat,
čeprav je izgubila copat,
jutri pa bo pomlad
in našla bo copat.

Ta noč je super
in mirne sanje ima,
zelo vesela je ta naša hiša,
ime ji bom dala Miša.

Maša, 5. a



Janez, 2. b



Bine, 2. b

KAJZERICA

Kajzerica v pekarni se dobi
in tam zelo lepo diši.
Peče jih pek,
ki želi nam dober tek.

Imajo majhne in velike,
okrogle in zavite.
Mamica mi kupi tri
in domov odhiti.

Doma namažem jih s pašteto,
saj pojedel bi jih nešteto.
Pek se navihano smehlja,
saj mu denar leti z neba.

Nejc, 4. a



KRIKEC IN PESMI

MIŠA IN MICA

Moji mački je ime Miša,
moji psiški pa Mica.
Mišina najljubša igrača je iz pliša,
Mica pa je največja tatica.
Miša mi ne pusti brati,
vleče me za nos.
Mica mi ne pusti spati,
nobeni nisem kos.

Luka, 4. b

BONBONI

Bonboni, bonboni,
sladki bonboni.
Brž pod zob mi odletite
in se sladko zasmejite.

Cigumi, cigumi,
še en bonbonček k meni leti.
Sladko se mi že smeji,
v moja usta odleti.

Hura, hura,
vse bonbone sem že pojedla.

Nina, 3. a



Anja, 3. a



Gal, 5. a

ZIMA

Zima je prišla,
sneg je padel z neba.
Vse steze je pokril,
zametel hiše in jih skril.

Vse hiše bele stojijo,
pod streho se ptički lovijo.

Otroci so se na hribu zbrali
in veseli snežaka dokončali.

Snežinke so pohitele,
druga drugo prehitele
in na zemljo zdrvele.

Povsod bel tepih leži,
a v gozdu pod smrekico
majhen zajček leži.

Nikola, 4. a



KRIKEC IN PESMI

HRANA

Ko-ka kokakola,
nočem več fižola.
Hočem marmelado
in še čokolado.

Ajda, 3. b

LADJA

Ladja polna sadja
odplula je naprej.
In v daljavi hiša,
postala je kot niša.
Priletela ptica
mornarju je na nos,
a to ni bil kos.
Zazvonil je telefon
in v zrak je šel balon.
A mornar brati je začel
in pozno v noč spat odšel.

Jaka, 4. b



Lenča, 3. a



Ela, 2. b



KRIKEC IN PESMI

